

broda, a mora se otpremiti najkasnije prilikom potpisivanja tretnice.

4/ Klauzula, po kojoj rizik krcanja tereta na palubi pada na krcatelja, ne oslobođava brodara od obveze, da se pobrine za uredno slaganje tereta, niti prebacuje teret dokaza na krcatelja. Vozar će dokazivati da je ispunio svoju obvezu, da poduzme sve mjere opreza, izvještajem o pomorskoj nezgodi. Taj izvještaj mora biti predan u roku od 24 sata, no svakako prije početka iskrcaja, a mora biti provjeren preslušavanjem članova posade od strane predsjednika trgovačkog suda, da bi mogao poslužiti za rasterećenje zapovjednika i kao dokaz na sudu (art. 247 C. com.).

5/ St. 3 čl. 9 Zak. od 2. IV. 1936. izuzima krcanje na palubu od odredaba zakona o klauzulama neodgovornosti, napose od st. 1 i 2 čl. 9, no ne i od ostalih odredaba. Tako svi ostali propisi dolaze do primjene i na takav prijevoz, a na prvom mjestu propisi o pismenim rezervama kod primanja tereta, o roku u kojem ih treba podnijeti i o njihovom pravnem učinku. Vozar tereta krcanog na palubu podložan je Zakonu od 2. IV. 1936. u cijelosti, izuzevši klauzule neodgovornosti.

E.P.

BESSE, Alain: POSTANAK I ZNAČENJE KLAUZULE "SLOBODNO OD AVARIJA" U POMORSKOM OSIGURANJU (Genèse et importance de la clause "franc d'avaries dans l'assurance maritime"), DMF 1957, str. 456-465

Iznosi se historijat odnosnih klauzula, s obzirom na opseg osiguranja, od teorije i judikature prije francuske revolucije, pa do suvremenih pisaca i sudova. Pisac ističe ekonomsku ulogu tih klauzula, koje ograničuju osigurateljeve obveze iz ugovorenog osiguranju i time omogućuju sniženje premija. To je napose vrijedilo za prvi stadij razvoja tih klauzula, kad su rizici bili kud i kamo znatniji.

E.P.